

12.7.2010

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: **Lūgumraksts Nr. 0635/2009, ko iesniedza Rumānijas valstspiederīgā *Elena Moldoveanu*, par Nīderlandes varas iestāžu apgādnieka zaudējuma pensijas izmaksu *Lorenzo Moldoveanu* (nepilngadīgais)**

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzēja lūdz Eiropas Parlamenta palīdzību, lai no Nīderlandes varas iestādēm iegūtu apgādnieka zaudējuma pensiju savam dēlam *Lorenzo Moldoveanu*, kurš ir nepilngadīgais un kurš, saskaņā ar lūgumraksta iesniedzējas teikto, ir 2002. gadā miruša rumāņu izcelsmes Nīderlandes pilsoņa ārlaulības dēls. Viņa ir uzsākusi nepieciešamo formalitāšu kārtošānu, lai viņas dēls saskaņā ar Rumānijas tiesību aktiem tiktu atzīts par viņa mantinieku, un ir vērsusies pēc palīdzības arī Nīderlandes vēstniecībā Bukarestē, lai iegūtu savam dēlam Nīderlandes pilsonību un apgādnieka zaudējuma pabalstu. Tomēr, tā kā Nīderlandes varas iestādes atsakās atzīt Rumānijas iestāžu izdotu dzimšanas apliecību, viņas prasības tiek uzskatītas par nepieņemamām.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2009. gada 16. septembrī. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2010. gada 12. jūlijā

Kopienas noteikumi sociālās drošības jomā paredz sociālās drošības sistēmu koordināciju, nevis saskaņošanu. Tas nozīmē, ka katra dalībvalsts ir tiesīga pati noteikt savu sociālās drošības shēmu detaļas, tai skaitā arī to, kādus pabalstus piešķirt, kam tie pienākas, kā šos pabalstus aprēķina un cik iemaksas nepieciešams veikt. Ar ES tiesību aktiem, jo īpaši Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Nr. 574/72, tiek ieviesti kopīgi noteikumi un principi, kuri visām valsts iestādēm jāievēro, piemērojot attiecīgās valsts tiesību aktus. Ar šiem noteikumiem tiek

nodrošināts, ka, piemērojot dažādu valstu tiesību aktus, tiek ievēroti vienādas attieksmes un nediskriminācijas pamatprincipi.

Komisija vērsās pie Nīderlandes iestādēm, lai precizētu lūgumrakstā minēto jautājumu. Nīderlandes iestāžu atbilde ir šāda:

„Saistībā ar šo jautājumu veiktās izmeklēšanas rezultātā tika noskaidrots, ka: Nīderlandē par likuma „Par pārdzīvojušās apgādājamās personas vispārējo apdrošināšanu” (*Algemene Nabestaandenwet – ANW*), saskaņā ar kuru izsniedz atraitņu un bāreņu pabalstus, īstenošanu ir atbildīga Sociālās apdrošināšanas banka (*Sociale Verzekeringsbank — SVB*) Amsterdamā, kas arī nosaka tiesības uz šo pabalstu. Personas, kas ir apdrošinātas *ANW*, parasti dzīvo un/vai strādā Nīderlandē.

Jūsu iesniegtajā dokumentā, kas apliecina M. (tēvs) nāvi, norādīts, ka minētā persona ir mirusi 2002. gadā. *SVB* rīcībā nav tādas informācijas. *SVB* nav informācijas par atraitni S. (lūgumraksta iesniedzēja) kā iespējamo apgādnieka zaudējuma pabalsta saņēmēju. *SVB* dokumentos nav minēts nedz L. (dēls), nedz māte (lūgumraksta iesniedzēja) (*sic*). Tas nozīmē, ka netika iesniegts nekāds pieteikums pabalsta saņemšanai saistībā ar M. nāvi.

Vēstulē, ko Nīderlandes Vēstniecība Bukarestē 2002. gada 11. septembrī nosūtīja S. (lūgumraksta iesniedzēja) un kuras kopiju jūs atsūtījāt arī man, ir teikts, ka vēstniecība sazinājās ar *SVB* filiāli Leidenē, kura vispārīgi informēja, ka L. nebūs tiesības uz bērna pabalstu, jo viņa māte nav Nīderlandes pastāvīgā iedzīvotāja un tāpēc — nav apdrošināta Nīderlandē. Tomēr *SVB* Nīderlandes filiāle nav veikusi pilnīgu pārbaudi, lai noskaidrotu saistību starp mirušo personu un lūgumraksta iesniedzējas dēlu.

Īsāk sakot, nav konstatēts, ka, laikā, kad M. nomira (iespējams), viņš bija Nīderlandes pastāvīgais iedzīvotājs un tādējādi apdrošināts Nīderlandē, jo viņa piederīgie neiesniedza pieteikumu pabalsta saņemšanai. Ja mirušais miršanas dienā nebija Nīderlandes pastāvīgais iedzīvotājs vai nebija apdrošināts Nīderlandē un tāpēc nebija apdrošināts *ANW*, pastāv iespēja, ka apgādnieki (persona, kas mirušās personas nāves dienā ir tās/tā likumīga/-s laulātā/-tais, un bērni) saskaņā ar *ANW* var vēl saņemt līdzīgu pabalstu (*pro rata*), pamatojoties uz Rumānijas tiesību aktos paredzētajām tiesībām saņemt līdzīgu pabalstu un atbilstīgi iesniegtu pieteikumu (pēc Rumānijas pievienošanās ES). *SVB* nesaņēma nevienu šādu pieteikumu no Rumānijas.

Lūgumraksta iesniedzējai ir jāiesniedz pieteikums Rumānijā, lai saņemtu apgādnieka zaudējuma pabalstu, un kompetentajām Rumānijas iestādēm savukārt jāvēršas pie *SVB* Nīderlandē un jāsniedz pēc iespējas vairāk informācijas. Pēc tam *SVB* ievāks informāciju par mirušo un noskaidros, vai šī persona miršanas brīdī bija apdrošināta Nīderlandē. Ņemto vēra dokumentus, kas tiks iesniegti kopā ar pieteikumu, tiks izvērtēti, vai ir iespējama jebkāda pabalsta piešķiršana.

Nīderlandes iestādes arī informēja, ka Nīderlandes *SVB* adrese ir šāda:
Sociale Verzekeringsbank, Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen.

Komisija apstiprina, ka saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 36. pantu prasība par apgādnieka zaudējuma pabalstu jāiesniedz dzīvesvietas iestādē saskaņā ar kārtību, ko paredz iestādes darbību reglamentējošie tiesību akti. Turklāt šis pants arī paredz, ka gadījumā, kad persona nav bijusi pakļauta dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, dzīvesvietas iestādei jāpārsūta prasība tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību aktiem šī persona bija pakļauta pirms tam.

Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 II pielikuma „V. RUMĀNIJA” punktu, Rumānijas kompetentā iestāde, kas atbild par apgādnieka zaudējuma pabalstu ir „*Casa județeană de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*” (Apgabala pensiju un citu sociālā nodrošinājuma tiesību pārvalde).”

Secinājums

Lai varētu turpināt prasības par apgādnieka zaudējuma pabalstu izskatīšanu, lūgumraksta iesniedzējai jāiesniedz prasība augstāk minētajā dzīvesvietas iestādē Rumānijā.